

Celano 1, 84-87: Franciscus viert Kerstmis te Greccio

1. Evangelie navolgen

Waar hij vooral zijn zinnen op gezet had, wat hij het meest verlangde en zich onvoorwaardelijk had voorgenomen was: overal en altijd het heilige evangelie te onderhouden en met uiterste nauwgezetheid en volledige inzet van zichzelf, met heel het verlangen van ziel en de vurigheid van zijn hart, volmaakt te doen wat onze Heer Jezus Christus had geleerd, en zijn voorbeeld op de voet te volgen. Voortdurend bracht Franciscus zich mediterend Christus' woorden voor de geest en dacht hij diep over zijn leven na. Vooral de nederige gestalte waarin Hij geboren was en de liefde die Hij in zijn lijden had laten blijken, hielden zijn aandacht gevangen.

2. Johannes helpt Franciscus bij voorbereiding

Daarom moet ik wel met eerbied in herinnering brengen wat hij twee jaar voor zijn sterven in Greccio deed op de geboortedag van onze Heer Jezus Christus. Daar woonde een zekere Johannes, een man van goede naam en faam. De zalige Franciscus had een bijzondere genegenheid voor hem. Ongeveer twee weken voor Kerstmis liet Franciscus hem bij zich komen en zei: "Als je wilt dat we dit jaar in Greccio Kerstmis vieren, tref dan vlug voorbereidingen en doe precies wat ik je vraag. Ik wil de herinnering oproepen aan het kind dat in Bethlehem geboren is, en zo goed mogelijk met eigen ogen de pijnlijke en behoeftige omstandigheden zien waarvan het toen te lijden had. Ik wil zien hoe het daar in een kribbe op stro lag tussen een os en een ezel." Toen zijn goede vriend dit hoorde, ging hij haastig aan het werk en trof daar alle voorbereidingen die de heilige hem opgedragen had.

3. Broederlijk feest vieren

De vreugdevolle dag kwam nader, het moment om juichend het gebeuren te herdenken brak aan. Uit vele plaatsen waren broeders uitgenodigd, de mensen uit de streek, mannen en vrouwen, zorgden blij gestemd voor fakkels en kaarsen om daarmee licht te brengen in die nacht waarin een fonkelende ster met zijn licht alle dagen en jaren had verlicht. Tenslotte kwam ook de heilige en zag tot zijn vreugde dat voor alles gezorgd was. Men was een kribbe aan het maken en deed er stro in; ook werden er een os en ezel bij gezet. Hier eerde men de eenvoud, hier maakte men van de armoede iets verhevens en prees men de deemoed. Greccio was als een nieuw Bethlehem. De nacht was helder als de dag, een verrukking voor mensen en dieren. En ze kwamen, mannen en vrouwen, opgetogen van vreugde bij het zien van de heel nieuwe manier waarop het geheim werd gevierd. Het bos weergalmde van de stemmen en de rotsen kaatsten het geluid terug. De nacht was van juichen en jubelen vervuld. Gods heilige stond voor de kribbe, steeds zuchtend van medelijden, maar ook doorgloeid van wonderlijke blijheid. Boven de kribbe vierde men de plechtige heilige mis en de priester werd bevangen van een ongekende ontroering.

4. Visioen van het kind

Gods heilige, die diaken was, trok zijn diakengewaden aan en zong met welluidende stem het heilig evangelie. Zijn krachtige, melodieuze, heldere, welluidende stem riep allen op, zich in te zetten voor het hoogste goed. Daarna preekte hij tot de aanwezigen en in een vloeiende stroom van heerlijke woorden sprak hij over de geboorte van de arme Koning in het stadje Bethlehem. Als hij Jezus' naam wilde noemen, liet zijn brandende liefde hem af en toe "Kind van Bethlehem" zeggen. En wanneer hij "Bethlehem" zei, leek hij wel een blatend schaap. Hij sprak het wel uit, maar het genot dat de naam hem gaf, benam hem bijna de adem. Ook was het, als ging hij bij het uitspreken van "Bethlehem" of "Jezus" met zijn tong langs zijn lippen, alsof hij proevend met zijn gehemelte er diep gelukkig van genoot en de zoete woorden langzaam inzoog. En nog rijker was de Almachtige daar met zijn gaven. Een deugzaam man had een wonderlijk visioen. In de kribbe namelijk zag hij een op het eerste gezicht levenloos kindje liggen. Hij zag de heilige ernaar toe en gaan en het als uit een diepe slaap wakker maken. Een toepasselijk visioen. In de harten van velen was het kind Jezus immers een onbekende geworden, maar door de kracht van Gods genade had zijn heilige dienaar Franciscus het in hen weer tot leven gewekt, zodat ze er weer met attente liefde aan gingen denken. En toen eindelijk de plechtige nachtelijke viering ten einde was, gingen allen in grote vreugde naar huis terug.

5. Greccio als plek van genezing : Kerstmis

Men heeft het stro dat in de kribbe lag, bewaard opdat de Heer, die al zo vaak zich barmhartig heeft getoond, daardoor paarden en andere dieren zou genezen. En werkelijk zijn veel dieren uit de omgeving, die allerlei kwalen hadden, door het stro te eten daarvan bevrijd. Ook zijn er vrouwen die wanneer ze zware, langdurige barensweeën te verduren hebben, iets van dit stro op zich laten leggen en daarna hun kind voorspoedig ter wereld brengen. Verder komen grote groepen mannen en vrouwen die aan de meest uiteenlopende kwalen lijden, daar bijeen en krijgen de vurig verlangde gezondheid terug. De plaats waar de kribbe stond heeft men als heilige plaats de Heer gewijd. Ter ere van de heilige Vader Franciscus bouwt men boven de kribbe een altaar en een kerk, opdat waar eens dieren vraten, in de toekomst mensen voor de gezondheid van hun lichaam en ziel het vlees eten van het onbevleete en smetteloze Lam, onze Heer Jezus Christus, die zich eens in de overdaad van zijn onuitsprekelijke liefde voor ons geofferd heeft, maar die nu, God met de Vader en de Heilige Geest, voor altijd glorievol leeft en heerst in alle eeuwigheid. Amen. Alleluja, Alleluja.

Vertaling Hans Vansevenhoven

Zie: <http://bloeiendeklaproos.nl/francis/celano.htm#84>